

Núm. de Protocol: 1000102/2015
Núm. de Rotlle: TSJA-0000111/2017

SENTÈNCIA 61-2018

PARTS:

Apel·lant: Sra. M.P.C.F.
Representant: Ídem
Advocat: Sr. C.P.R.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)
Representant: Sra. C.M.S.
Advocada: Sra. C.S.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ
M. I. Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, vint de juliol del dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000102/2015.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard PLAGNET**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La Sra. M.P.C.F. va interposar demanda jurisdiccional contra la resolució del Consell d'Administració de la CASS del 25 d'agost de 2015 d'atorgament a l'assegurada de l'alta mèdica a comptar del 19 de juny del 2015 i la desestimació d'una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna.

2.- En la sentència del 31 d'octubre de 2017 el Tribunal Unipersonal del Batlle va desestimar la demanda promoguda per la Sra. M.P.C.F.

3.- En el seu escrit d'apel·lació de data 11 de gener de 2018, la Sra. M.P.C.F. estima en substància que és de dret que la CASS li atorgui una pensió per invalidesa, ja que no pot desenvolupar cap activitat laboral tal i com els facultatius segueixen acreditant a data d'avui.

L'assegurada ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 24 d'abril de 2018 i precisa que *"recentment he hagut d'ingressar a l'Hospital per ideació autolítica i empitjorament depressiu"*.

4.- En la seva contesta de data 2 de febrer de 2018, la CASS estima en substància:

- la incapacitat total de les seqüeles físiques com de la distímia és del 34,55 %, fent aplicació de la regla de les capacitats residuals;

- a la consolidació de les lesions, l'assegurada pot sol·licitar una revisió del seu estat de salut, d'acord amb l'article 171 de la Llei 17/2008.

La CASS ha confirmat els seus arguments en el seu escrit de conclusions de data 11 d'abril de 2018.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Competència

La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Prèviament, s'ha de presentar un breu resum dels fets:

La interessada ha estat diagnosticada de patir una artritis reumatoide de diversos anys d'evolució des de 2012 (v. foli 58, el certificat mèdic de data 31 de juliol de 2012), sent intervinguda els dies 1 i 29 d'octubre de 2012 i el dia 27 octubre de 2014 (v. foli 80, el certificat mèdic de data 8 de maig de 2014 en el que es recull: *"severs canvis degeneratius a nivell de l'articulació gleno humeral..."*).

D'altra part, des del 2010, la Sra. M.P.C.F. és diagnosticada de trastorn depressiu major: v. foli 38, el certificat mèdic de data 24 d'agost de 2015.

L'assegurada figura en situació d'incapacitat temporal (baixa mèdica) des del mes de juliol de 2012 fins al 19 de juny de 2015 (foli 105).

Per resolució de data 15 de juny de 2015, la CASS resol:

“- Atorgar l'alta mèdica en data 19 de juny del 2015, amb la suspensió de les prestacions econòmiques per incapacitat temporal;

- Desestimar la pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna o accident no laboral al no complir les condicions establertes legalment” (foli 8).

El Consell d'Administració de la CASS ha confirmat aquesta resolució per resolució de data 25 d'agost de 2015.

En el seu escrit d'apel·lació de data 11 de gener del 2017, la Sra. M.P.C.F. demana *“que se m'atorgui una pensió d'invalidesa derivada de malaltia comuna amb retroactivitat a partir del dia 19 de juny del 2015”*.

Tercer.- L'Àrea de Control Sanitari de la CASS va escriure en el seu informe del 16 de novembre de 2015 (foli 127): *“d'acord amb la revisió mèdica consideren que després de 1061 dies de baixa, aproximadament tres anys, l'estat de salut de l'assegurada està consolidat amb seqüeles (...) fent aplicació de la regla de la capacitat residual, la minva total és del 31,36 % que és insuficient al 60 % necessari per tenir dret a una pensió d'invalidesa malaltia”*.

El perit psiquiàtric va concloure, en el seu informe de data 1 de setembre de 2016, que la interessada presenta un percentatge d'invalidesa del 15 % *“des de el punt de vista estrictament psiquiàtric”* (foli 140). El perit remarca *“pateix aquesta malaltia aproximadament 1 % de persones”* (foli 139).

En el seu informe de data 13 de juliol de 2016, el perit Dr. V. estimava: *“l'artritis reumatoide és una patologia crònica evolutiva perquè sobretot funciona per brots (...) amb fase de brots les limitacions funcionals i els dolors son mot importants i provoquen baixes medico repetitives tant en el temps com en la durada, lo qual dificulta la recerca d'una activitat professional encara que sigui a mitja jornada”* (foli 148).

En el seu complement de peritatge mèdic de data 28 de juny de 2017, el Dr. V. constata que l'assegurada *“actualment presenta un brot d'artritis i associat a un síndrome ansiós-depressiu important (...) a dia d'avui no pot efectuar cap tipus d'activitat professional i hauria d'estar de baixa medico laboral”* (foli 174).

Però va concloure: *“Així doncs, seria adient no efectuar la valoració de la IPP actual ja que no té cap sentit a nivell funcional sinó que s'hauria de fer una vegada passat el brot actual del qual no es pot determinar la durada”* (foli 174).

Per conseqüent, s'ha de confirmar la resolució de la CASS, atès que la Sra. M.P.C.F. no complia, a la data de la resolució, les condicions legals per tenir dret a una pensió d'invalidesa,

Però, com ho escriu la CASS, *“l’assegurada pot sol·licitar una revisió del seu estat de salut, d’acord amb l’article 171 del text consolidat de la Llei 17/2008, als efectes d’establir el grau d’invalidesa actual i considerar si justifica els requisits perquè li sigui atorgada una pensió d’invalidesa derivada de malaltia comuna”*.

Quart.- No s’aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s’ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d’apel·lació presentat per la Sra. M.P.C.F.

Segon.- Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del Consell d’Administració de la CASS del 25 d’agost de 2015 és ajustada a dret i als fins que legitimen l’activitat administrativa.

Tercer.- De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s’hagi complert el que disposa l’article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d’aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s’arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.